

Sygn. akt VII K 70/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Oławie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w S. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Krzywińska Skoczylas

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Korzyńska

w obecności Prokuratora: Barbary Szczepańskiej

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2013 roku i 5 marca 2013 roku

sprawy

J. O.

syna B. i T. z domu W.

urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 września 2012 roku na drodze pomiędzy miejscowościami M. – Z. kierował ciągnikiem rolniczym marki U. nr rej. (...) pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 2 listopada 2010 roku, sygn. akt II K 561/10 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 16 listopada 2011 r., sygn. akt II W 275/11 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 12 miesięcy oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 7 sierpnia 2012 roku sygn. akt II K 254/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat,

tj. o czyn z art. 244 kk

I. uznaje oskarżonego **J. O.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w sprawie w kwocie 210 złotych, w tym opłatę w kwocie 120 złotych.

Sygn. akt VII K 70/13

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny :

W dniu 10 września 2012 roku oskarżony J. O. kierując ciągnikiem rolniczym marki U. o nr rej (...), pomiędzy miejscowościami M.-Z. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy KPP w S..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k. 27v

zeznania świadka D. D. k. 32v-33

zeznania świadka G. G. k. 33-33v

zeznania świadka A. O. k. 33v

Oskarżony kierował pojazdem, pomimo zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 02 listopada 2010 roku, w sprawie o sygn. akt II K 561/10 na okres 2 lat, Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 16 listopada 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II W 275/11 na okres 12 miesięcy, Sądu Rejonowego w Strzelinie z 07 sierpnia 2012 roku, w sprawie o sygn. akt II K 254/12 na okres 3 lat.

Dowód:

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie, sygn. akt II K 561/10 k. 3

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie, sygn. akt II W 275/11 k. 4

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie, sygn. akt II K 254/12 k. 5

Oskarżony J. O. ma 30 lat, posiada gospodarstwo rolne o powierzchni 10 ha, zajmuje się prowadzeniem gospodarstwa, uprawą pszenicy i kukurydzy, osiąga z tego tytułu dochód w wysokości 700 złotych miesięcznie. Oskarżony jest żonaty, posiada dwoje dzieci

w wieku 4 i 6 lat. Żona oskarżonego osiąga dochód w wysokości 1500 złotych miesięcznie.

Oskarżony był trzykrotnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie::

- z dnia 02 listopada 2010 roku, w sprawie o sygn. akt II K 561/10 za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym. Na podstawie art. 42§2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat.

- z dnia 13 grudnia 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II K 527/11 za przestępstwo z art. 244 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której to kary wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 2 lat.

- z dnia 07 sierpnia 2012 roku, w sprawie o sygn. akt II K 254/12 za przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k.k., z art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której to kary wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 3 lat. Na podstawie art. 42§2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Oskarżony został ponadto ukarany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 16 listopada 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II W 275/11 za wykroczenie z art. 87§1 k.w. karą grzywny w kwocie 800 złotych. Na podstawie art. 87§3 k.w. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 12 miesięcy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k. 27v

informacja Krajowego Rejestru Karnego k. 9-10

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie, sygn. akt II K 561/10 k. 3

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie, sygn. akt II K 527/11 k. 11

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie, sygn. akt II W 275/11 k. 4

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie, sygn. akt II K 254/12 k. 5

W toku postępowania przygotowawczego, jak również przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Oskarżony wyjaśnił, że w dniu zdarzenia ciągnikiem kierował D. D..

W miejscowości P. ciągnik zaczął się psuć, hamulce się blokowały. Po przejechaniu kilometra D. D. poprosił go, żeby przesiadł się za kierownicę, ponieważ sam bał się jechać. Wsiadł więc za kierownicę, przejechał około 200 metrów i za wzniesieniem został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Oskarżony podał, że wiedział, że nie może prowadzić pojazdu, zrobił to jednak, ponieważ kierowca bał się jechać.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k. 27v

Sąd zważył co następuje:

Analizując całość zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż potwierdza on ponad wszelką wątpliwość winę i sprawstwo oskarżonego w odniesieniu do przypisanego mu czynu tj. kierowania pojazdem mechanicznym wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 02 listopada 2010 roku, w sprawie o sygn. akt II K 561/10, wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 16 listopada 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II W 275/11, wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 07 sierpnia 2012 roku, w sprawie o sygn. akt II K 254/12 zakazowi prowadzenia pojazdów.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, który w toku postępowania przygotowawczego jak i jurysdykcyjnego przyznał się do winy oraz na dowodach z zeznań świadków D. D., G. G., A. O., dowodach z dokumentów w postaci informacji Krajowego rejestru karnego, odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie z dnia 02 listopada 2010 roku, w sprawie o sygn. akt II K 561/10, z dnia 16 listopada 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II W 275/11, z dnia 07 sierpnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 254/12, z dnia 13 grudnia 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II K 527/11, które to uznał za wiarygodne i zasługujące na uwzględnienie, albowiem sporządzone zostały w przepisanej formie przez osoby do tego uprawnione. Ponadto w toku postępowania żadna ze stron nie zakwestionowała ich prawidłowości i prawdziwości.

Zgromadzone w sprawie dowody są zbieżne, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego w zakresie dotyczącym prowadzenia pojazdu wbrew orzeczonemu przez Sąd zakazowi Sąd uznał je za wiarygodne i korespondujące, poza jednym wyjątkiem, z zeznaniami świadków D. D., G. G., A. O.,

w całości z dowodem z dokumentów w postaci odpisów wyroku Sądu Rejonowego w Strzelinie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonemu jedynie w zakresie dotyczącym przebytego przez niego ciągnikiem odcinka drogi. Z zeznań świadka D. D., jadącego wraz z nim jednoznacznie wynika, że oskarżony przejechał ciągnikiem odległość około pół kilometra. Świadek G. G. wskazał na odległość około kilometra, świadek A. O., około 400 metrów. Tymczasem oskarżony wskazał iż była to odległość 200 metrów. Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego w tym zakresie uznając, iż celowo wskazał krótszy odcinek drogi kierując się niewątpliwie przekonaniem, że im krótszą trasę pokonał posiadając zakaz prowadzenia pojazdów, tym mniejsza będzie jego odpowiedzialność za popełnione

przestępstwo. Sąd dostrzegł również rozbieżność w wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach świadka D. D., a dotycząca momentu kiedy ciągnik zaczął się psuć, ale Sąd uznał, iż okoliczność ta nie ma istotnego znaczenia w sprawie.

Sąd uznał zeznania świadków D. D., G. G. i A. O. za wiarygodne, obiektywne i spójne wewnętrznie. Sąd nie dopatrywał się w ich zeznaniach żadnych okoliczności mogących rzutować na ich negatywną ocenę.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych, będących wynikiem analizy zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego Sąd uznał, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu tj. w dniu 10 września 2012 roku, na drodze publicznej, pomiędzy miejscowościami M.-Z. kierował ciągnikiem rolniczym marki U. o nr rej (...) pomimo zakazu prowadzenia pojazdów orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Strzelinie w sprawie o sygn. akt II K 561/10, II W 275/11, II K 254/12 i tym samym swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona występku z art. 244 k.k.

Sąd uznał, iż oskarżony zawinił popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem nie wystąpiły żadne okoliczności usprawiedliwiające jego zachowanie, a oskarżony winien mieć świadomość, co do niedopuszczalności i znaczenia swojego zachowania. Oskarżony był trzykrotnie karany sędownie za przestępstwo, w tym dwa razy za przestępstwo z art. 244 k.k., jednokrotnie za wykroczenie z art. 87§1 k.w. za które orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów. Oskarżony po skazaniu w sprawie o sygn. akt II K 527/11 za przestępstwo z art. 244 k.k., niespełna 6 miesięcy później popełnił kolejne przestępstwo z art. 244 k.k., by miesiąc później popełnić je znowu. Oskarżony zachowaniem swoim dał wyraz całkowitego lekceważenia obowiązującego porządku prawnego. Oskarżony nie znajdował się w stanie wyższej konieczności, który usprawiedliwiłby ponowne złamanie orzeczonego przez Sąd zakazu. Oskarżony nie musiał wsiadać za kierownicę ciągnika i jechać nim. Zrobił tak, ponieważ chciał to zrobić, zdawał sobie sprawę z tego, że czynić tak nie może.

Wina oskarżonego tkwiła w tym, że mając pełną możliwość rozumienia znaczenia swojego postępowania oraz możliwość pokierowania nim, świadomie zdecydował się na naruszenie zakazu sądowego sądząc, iż pozostanie bezkarny, czym dał dowód lekceważenia obowiązujących przepisów prawnych.

Te wszystkie okoliczności prowadzą Sąd do wniosku o potrzebie wymierzenia oskarżonemu kary adekwatnej do stopnia zawinienia i uwzględniającej okoliczności podmiotowe i przedmiotowe czynu.

Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się w postaci zamiaru, w szczególności faktem popełnienia przestępstwa tego samego rodzaju po raz trzeci, miesiąc po uprzednim skazaniu.

Tym samym, kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53§1 i 2 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 244 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara pozwala przypuszczać, że spełni ona wobec niego cele wychowawcze i zapobiegawcze. Ponadto orzeczona kara da społeczeństwu wyraz negatywnej oceny tego typu zachowań przez Sąd. Przy wymiarze oskarżonemu kary, jako istotną okoliczność wpływającą na wyższą karalność Sąd potraktował fakt, że oskarżony dopuścił się czynu będąc uprzednio czterokrotnie karany sędownie, po raz trzeci za czyn tego samego rodzaju, fakt, iż orzeczono wobec niego uprzednio kary ograniczenia wolności, pozbawienia wolności, gdzie Sąd dwukrotnie warunkowo zawiesił ich wykonanie dając mu tym samym szansę na życie zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym. Oskarżony daną mu szansę zlekceważył, dopuścił się kolejnego przestępstwa, co dowodzi nieskuteczności stosowanych wobec niego środków probacyjnych i przemawia za orzeczeniem bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Sąd uznał, że za orzeczeniem wobec oskarżonego bezwzględnej kary pozbawienia wolności przemawiają zwłaszcza względy prewencji indywidualnej. Okres izolacji, zdaniem Sądu pozwoli na resocjalizację oskarżonego. Ponadto za orzeczeniem kary bezwzględnej przemawia fakt, jak już wskazano, iż już wcześniej oskarżony korzystał z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary i mimo tego dopuścił się kolejnych przestępstw.

Według Sądu dalsze stosowanie wobec oskarżonego środków probacyjnych i brak dostatecznie dolegliwej kary, zamiast korygować osobowość oskarżonego, utwierdziłoby go w przekonaniu o jego bezkarności, możliwości uniknięcia dotkliwej kary, a więc utrwalaloby jego negatywne postawy, zamiast je eliminować.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku (Dz. U. Nr 27, poz 152 ze zm.) obciążając nimi oskarżonego, mając na uwadze jego możliwości zarobkowe.

Z tych też względów Sąd orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.